

Неправилна употреба на предлога из, напр. На въпроса "Какво искаш да ти купят като пораснеш?" Отговорът беше: "Искам мотор. Фана мотор и на България." Детето искаше да обясни, че желанието му е да пътува с мотор из България.

Неправилна употреба на предлога върху, напр. Скочило на нея. вм. Скочило върху нея.

Оттук ясно се вижда, че предловите **през, в, из, върху** в свързана реч се употребяват неправилно и всички се заменят с предлога **на**.

б) Изпадане на предлози, вж. в следните изречения: *Аз помагам братчето.* вм. *Аз помагам на братчето;* *Отивам стаята.* вм. *Отивам в стаята.* *Принцесата ходи принца.* вм. *Принцесата ходи при принца.*

2. Неправилна употреба на граматическия род:

– при съгласуваност на съществително и прилагателно в словосъчетания от типа на следните: *добра баща* вм. *добър баща*, *хубав приятел* вм. *хубав приятел*, *синьо панталон* вм. *син панталон*, *зелен дърво* вм. *зелено дърво*, *червен книга* вм. *червена книга*, *голямо къща* вм. *голяма къща*;

– при съгласуване на съществително с притежателно местоимение, напр. *мойто баща* вм. *моят баща*, *мойто майка* вм. *моята майка*.

3. Неправилно съгласуване на съществително и глагол. Вж. *Кучето подскокнала* вм. *Кучето подскокнало*; срв. ситуацията, в която детето разказва за баба си: *Иванка е починал*. вм. *Иванка е починала*.

4. Неправилно членуване на съществителните имена, напр. *Рисунка падна* вм. *Рисунката падна*; *Взех учебниката*. вм. *Взех учебника*.

5. Неправилно съгласуване на съществително и числително, напр. *три стихонворение*; *две учебници*; *десет пръсти*, *две фиба*

6. Неправилна употреба на ед. ч. вм. мн. ч., напр. *Ученици носи книги.* вм. *Учениците носят книги.*

7. Неправилна употреба на местоимения. Неправилната употреба на местоимения е повлияно от грешките в определянето на рода, напр. в следните три ситуации:

Детето вижда баща си, посочва го и казва: *Ето я.* вм. *Ето го.*

Ученичката разказва приказката за Коце Босе, където Косето дава на лисицата яйчице и използва израза *Косето му даде яйчице.* вм. *Косето ѝ даде яйчице* (*има се предвид, че Коце Босе дава на лисицата, т.е. на нея*).

Същото дете разказва за лисицата, която гледа Коце Босе и употребява неправилно *местоимението го* вм. *я*, вж. в изречението *Лисицата я гледа* вм. *Лисицата го гледа*.